

Zwervers in huis

Er zijn nogal wat **zwefdieren** in Nederland; konijnen en katten vormen de grootste categorie. Hoewel het lastig is vast te stellen om hoeveel dieren het gaat, staat de schatting op 50.000 zwefkatten en 60.000 konijnen. Gelukkig zijn er mensen die zich over deze dieren ontfermen. „Toen ik Milo zag, moest ik hem meenemen.”

Het is acht 's morgens als de eerste medewerkers aan de slag gaan op de locatie van zwefkattenopvang Stichting Zwefdier in Alkmaar. Het rode gebouw ligt aan de rand van een rustige woonwijk. Bij binnenkomst sta je direct in een lange hal met een balie en een (tweedehands)winkeltje met kattenspullen. De muren zijn geverfd in vrolijke kleuren en er hangen tegeltjes met schilderijen van katten, geverfd door kinderen uit de buurt. „De vaste medewerkers starten alles op”, zegt voorzitter van de stichting Miek Hueting. „Ze lezen zich in over iedere kat: hoe gaat het met het dier?” Daarna krijgen de katten hun voer en medicijnen toegediend. Ze hebben allemaal hun eigen dieet.

Denise Reus, beheerder van de Stichting, legt uit dat Nederland een groot zwefkattenprobleem kent. „Soms voelt het als dweilen met de kraan open, maar door onze manier van werken, hopen we het probleem in te perken.” De katten zijn er in het wild vaak slecht aan toe. In Nederland leven de zwefkatten vooral in de groene zones, zoals op het Waddeneiland Texel en gebieden rondom de Veluwe. Dat dit tot problemen kan zorgen blijkt wel op Texel: katten doden hier veel beschermde diersoorten. Daarom zet Staatsbosbeheer zich hierin om de opmars van de wilde katten te stoppen. „Wij hebben ook veel zwefkatten uit Breekland en van industrieterreinen in de buurt”, zegt Reus. „Daar is sprake van kattenkolonies: groepen katten die bij elkaar wonen en in het wild leven.”

De zwefkatten in Nederland worden gevangen met behulp van vangacties. Reus vertelt: „Worden we een aantal keer door mensen uit een bepaalde omgeving gebeld, dan schakelen we VKA (Vermiste Katten Alkmaar) in. Zij vangen de katten en brengen ze naar ons. De wildere katten vangen ze met behulp van een vangkooi.” Een grote, ijzeren kooi. Ze lokken de katten door er voedsel in te leggen. Wanneer de katten het voedsel eten, valt er een deurtje achter ze dicht.

„Zodra de katten bij ons komen, kijken we ze na”, vervolgt Reus. „We voorzien ze van eten, medicijnen en ze krijgen een plekje in de opvang. Na twee weken castreren én chippen we de katten. Dit om het kattenprobleem in te perken.” Zo kunnen de katten zich niet meer voortplanten en gemakkelijk worden teruggebracht als ze nog een keer kwijtraken.

Chaotisch

Het is negen uur als de eerste vrijwilligers binnendruppelen. In totaal wordt Stichting Zwefdier ondersteund door zo'n 140 vrijwilligers. Nadat ze even in de koffiekamer hebben gezeten, pakken ze routineus de schoonmaakspullen. De kattenverblijven zijn bij binnenkomst chaotisch. Er liggen brok-

'Verwilde katten zijn lastig. Herplaatsing lukt niet altijd'

jes, speeltjes en sommige katten hebben in het verblijf geplast. Wanneer de vrijwilligers vertrekken, zijn de kattenverblijven weer spik en span. Om half twee is het tijd voor de volgende vrijwilligers. Zij houden zich bezig met de socialisatie van de katten. Tijdens de socialisatie wordt er gekeken of de kat kan omgaan met menselijk contact. Het gaat om spelen, knuffelen of überhaupt in de buurt durven komen. De katten hebben allemaal een eigen hokje, deze is verbonden aan een gezamenlijke binnen-/buitenruimte. Het staat vol speeltoestellen. De katten lopen in en uit. Sommigen liggen op een rustige plek, anderen wandelen je miauwend tegemoet. „Na de socialisatie kunnen sommige katten bij gezinnen worden geplaatst. Elke vrijwilliger pakt de socialisatie op z'n eigen manier aan. Sommigen proberen een schuwe kat te bereiken door ernaartoe te gaan en anderen juist door ze langzaam te laten wennen aan mensen in de omgeving”, aldus Hueting.

Schuw

„De verwilde katten zijn voor ons vaak het lastigst”, vertelt Reus. „Ze zijn vaak schuw. Dat is lastig als ze medicijnen nodig hebben. Ook is herplaatsing van deze katten soms moeilijk. Het socialiseren duurt lang en lukt niet altijd, maar bij zo'n 90 procent lukt het wel.”

„Aan het eind van de middag lopen de vrijwilligers een laatste voederronde”, vervolgt Hueting. Om vijf uur doen de vaste medewerkers een final check. Zij controleren nog een keer het voedsel en dienen de dieren hun medicijnen toe.

Hueting en Reus hopen dat meer mensen hun katten laten steriliseren en chippen om het zwefkattenprobleem in te perken. „Als je een kat hebt en je laat hem niet chippen, komen ze soms bij ons op de opvang terecht, terwijl dat niet nodig is”, legt Reus uit. En mocht je in jouw buurt een kat zien die er steeds slechter uitziet? Bel dan naar een opvang of de Dierenambulance.

„De verhalen van de katten die ergens geplaatst zijn, doen ons goed”, vertelt Hueting. „Als we foto's ontvangen van een kat die het naar zijn zin heeft op een nieuwe plek, weten we waar we het voor doen.”

'Als een kat het naar zijn zin heeft op een nieuwe plek, weten we waarvoor we het doen'

Zwerfdierendag

Verspreid over de wereld leven er meer dan 600 miljoen zwefdieren. Om hierbij stil te staan is Wereld Zwerfdierendag in het leven geroepen, die dit jaar op 4 april valt. Inmiddels wordt er in meer dan 80 landen aandacht aan deze dag geschonken, om stil te staan bij de verantwoordelijkheid van mensen voor dieren.